

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1663. usque ad annum 1674

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119193

§. 29. Ejusdem Facultatis censura in librum Amadæi Guimenii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67332)

„melias, & Calumnias spargat: decla-
 „rat Facultas, se nolle probare varias
 „partes prædamnatarum propositionum,
 „sicut nec cætera in eodem libro con-
 „tenta; quæ sicut numerum, ita &
 „censuræ modum excedunt. „

§. XXIX.

*Ejusdem Facultatis censura in librum
 Amadæi Guimenii.*

Eodem hoc anno Guilielmus de Moia Du Pin 1. c.
 Argentre
 Coll. Jud. |
 t. 3. p. 106.
 Jesuita sub nomine Amadæi Gui-
 menii Lugdunensibus literis excudi cu-
 rabat suum librum, cui titulus: *Ama-
 dæi Guimenii Lomarenensis olim primarii sa-
 cræ Theologiæ Professoris opusculum sin-
 gularia universæ fere Theologiæ moralis
 complectens: adversus quorundam expositula-
 tiones contra nonnullas Jesuitarum opinio-
 nes morales ad tractatus de peccatis, de opi-
 nione probabili &c.*

Cum autem hic liber plura sanæ
 doctrinæ & honestati contraria contine-
 ret, ejusque Author collecta omni re-
 centiorum Casistarum sæce insuper in-
 fallibilitatem Pontificis esse de fide as-
 seruisset, Facultas Parisiensis in pu-
 pillo oculi læsa in hunc librum die ter-
 tia Februarii anno sequenti his verbis
 acriter invehebatur:

F 5

„Im-

Sæc. XVII. „Immanem Pseudo - Theologorum
 A. C. 1664. „de rebus moralibus scribendi libellum
 „nem, summi Pontificis Alexandri VII.
 „omniumque fere Gallicanæ Ecclesiæ
 „Præsulum Authoritate ac sua censura
 „in damnata Casuistarum apologia com-
 „pressam penitus æstimaverat sacra Fe-
 „cultas Parisiensis. Neque sibi amplius
 „quidquam in tam sancto negotio age-
 „dum superesse autumabat, nisi ut sancti
 „Augustini freta Consiliis: *Æternum
 „ligeret homines, quorum interfecerat
 „rores, & sine superbia de veritate præ-
 „sumeret, quæ sine sævitia pro veritate co-
 „taverat, ac pro illis oraret, quos redi-
 „guerat atque convicerat. Cum ecce tran-
 „quillitatis Ecclesiasticæ hostis acer-
 „mus, nec tam Casuistarum, quam
 „spurcitiarum omnium, scelerumque
 „Patronus, suis e latebris larvata fronte
 „prodiit Amadæus Guimenius; qui
 „ex eorum esse numero satis superque
 „comprobavit, quos in novissimis tem-
 „poribus surrecturos prædixit Aposto-
 „lus: *Attendentes spiritibus erroris, et
 „doctrinis Dæmoniorum in hypocrisi loquen-
 „tium mendacium, & cauteriatam habentem
 „tium suam conscientiam, errantes, & in
 „errorem mittentes. Edidit quippe illi
 „Author opusculum, seu potius Anti-
 „Evangelium in rebus spurcissimis ob-
 „scæna curiositate, ac sagacitate inde
 „gandi**

„gandis horrendum: ut mirum sit, ali-
 „cujus pudoris hominem, quique pri-
 „marii Theologiæ Professoris sibi nomen
 „affingit, tot monstra efformare, ac
 „scribere potuisse, quæ modestioris in-
 „genii vir sine rubore ac verecundia le-
 „gere non possit. Neque suos modo
 „errores propalare de industria tenta-
 „vit; verum etiam aliorum ejusdem
 „suffuris scriptorum sæces, apertis ne-
 „scio cujusdam, quam ab extrinseco
 „vocant, probabilitatis canalibus, in
 „corda fidelium effundere conatus est.
 „Quamobrem anno Christi millesimo
 „sexcentesimo sexagesimo quarto die
 „prima mensis Septembris, Honoran-
 „dus Magister Antonius de Breda ejus-
 „dem Facultatis Doctor, & Syndicus
 „in solempni Congregatione habita in
 „aula majore Collegii Sorbonæ, post
 „missam de Spiritu sancto, ut moris
 „est, factam, librum ad facultatem de-
 „tulit, cui hic titulus erat inscriptus:
 „*Amadæi Guimenii Lomarenensis olim pri-*
 „*marii sacrae Theologiæ Professoris opuscu-*
 „*lum, singularia universæ fere Theologiæ*
 „*moralis complectens: adversus quorundam*
 „*expostulationes contra nonnullas Jesuita-*
 „*rum opiniones morales ad tractatus de pec-*
 „*catis, de opinione probabili &c. Editio*
 „*novissima, &c. Lugduni, sumptibus Phil.*
 Borde

Sæc. XVII.
 A. C. 1664.

Sæc. XVII. „*Borde & Guilielmi Barbier 1664. cum*
 A. C. 1664. „*appr. & superiorum permisso.*

Cum vero idem Syndicus scandale
 exposuisset, „quibus quotquot sunt vie
 „frugi, atque evangelicæ Disciplina
 „amatores sinceri, occasione horribili
 „libelli afficerentur, Sacra Facultas
 „pro ea, qua pollet Authoritate, nec
 „uno, sed pluribus sæculis totius orbis
 „christiani consensu probata, apostolica
 „dicti potissimum memor, quo sibi præ
 „ceptum novit, ut eos *arguat*, & in
 „*crepet in omni patientia & doctrina*, quæ
 „*sanam doctrinam non sustinent, sed ad*
 „*desideria coacervant sibi Magistros prurien-*
 „*tibus auribus, & a veritate audientiam*
 „*avertunt, intelligitque necesse esse, ut*
 „Doctores vere Christiani tanquam boni
 „*Ministri CHRISTI JESU*, enutrientur
 „*verbis fidei & bonæ doctrinæ, eos redarguant,*
 „*qui docent, quæ non oportet, turpiter*
 „*lucri gratia, atque adeo a S. Cypriano*
 „*edocta, imperiti esse medici, tumentes videri*
 „*nerum sinus manu parcente contredantur.*
 „hujus libri examinandi provinciam tre
 „decim selectis cum D. Decano ac Syn
 „dico commisit. Qui quidem cum re
 „petitas inter se collationes per men
 „sem integrum habuissent, in solempni
 „Congregatione apud Sorbonam, post
 „Missam de Spiritu sancto, ut moris
 „est, celebratam plurimas propositiones
 „nes

„nes ex prædicto libro in indiculum Sæc. XVII.
 „collectas primum Facultati retulerunt A. C. 1664.
 „die prima mensis Octobris. Quas pro-
 „positiones sacra Facultas *nunquam er-*
 „*rari æstimans in defensione nimia veritatis*
 „*& in rejectione nimia falsitatis*, ex fa-
 „moso illo Amadæi opusculo excerptas
 „typis mandari iussit, easque sive ab
 „Autoritate propugnatas, sive non
 „defensas, infelici tamen illius solertia
 „contra mentem, & ad mentem ejus
 „ex variis scriptoribus ab ipso deprom-
 „ptas, adeoque externæ, quam tue-
 „tur, probabilitatis fundamentis fulci-
 „tas ac stabilitas examinandas censuit:
 „ut uno censuræ ictu non unicum mo-
 „do scriptorem, sed & alios quoscun-
 „que famosæ laxiorisque Theologiæ
 „Agyrtas percuteret, qui, ut recte ait
 „S. Cyprianus, *cum felices homines dicunt,*
 „*illos in errorem mittunt; cum peccantes*
 „*blandimentis adulantibus palpant, peccandi*
 „*fomitem subministrant, nec delicta com-*
 „*primunt, sed nutriunt.* Ac nequis for-
 „san illud minus æquum existimet,
 „quod sacra facultas propositiones non-
 „nullas ex eodem libello excerptas dam-
 „naverit, quas Author nec probare,
 „nec improbare, imo & aliquando re-
 „pudiare videtur; omnes monitos vult,
 „hunc Amadæi in miserabili illa *lucu-*
 „*bratiuncula fuisse scopum, ut casuistarum*
 „quo-

Sæc. XVII. „quorumlibet patrociniū susciperet
A. C. 1664. „atque omnibus, quemadmodum ipse
 „operis sui præfatione testatur, Theo-
 „logiæ Professoribus veritatis speculum
 „sueviticæ, absque nœvo referens, doctrinam
 „vultum suo objiceret opusculo. Quam
 „obrem postquam in operis sui præ-
 „fatione propositiones, quæ ut improbabilis
 „scandalosæ, temerariæ, & erroneæ, &
 „Jesuitarum commenta in libro Anonymo
 „notantur, vindicandas aggressus est,
 „hanc toti suo operi coronidem impo-
 „nit. Ex dictis jam appareat, qua veritate,
 „quo jure, quo Zelo Anonymus
 „suo garriat libello, propositiones præ-
 „fationis, jectas falsas improbabilis, scandalosas,
 „temerarias & erroneas &c. Quomodo enim
 „scandalosæ, & erroneæ, quas Ecclesiæ
 „in tot tantisque Doctoribus opiniones non
 „corrigit &c. nullibi ergo scandalum, nul-
 „libi error. Ex quo aperte intelligitur
 „id præsertim hoc suo libello molitum
 „fuisse Amadæum, ut omnes illas pro-
 „positiones ab omni Censura immunes,
 „atque externæ probabilitatis munimen-
 „ne tutas præstaret. Cum igitur iidem
 „deputati a sacra Facultate Doctores
 „sæpius inter se super illis propositi-
 „onibus convenissent, notisque affectas
 „ad Facultatem detulissent, eadem Fa-
 „cultas toto negotio pro more, in de-
 „ liberationem per D. Decanum, in qua
 „tuor

„tuordecim Comitiis generalibus mis- Sæc. XVII.
 „so, de prædictis propositionibus sele- A. C. 1664.
 „ctis, & examini subjectis sic censuit.”

§. XXX.

*Propositiones ex Amadæi libro ex-
 cerptæ, ac censuris notatæ.*

Propositio I. „Ad evitandam mortem,
 „vel conservandam vitam licita est
 „ebrietas.”

Censura. Hæc propositio est falsa,
 scandalosa & contraria verbis Apostoli.

II. „Quando contumeliosus non spe-
 „ratur se cohibiturus, sed perstiturus
 „in contumelia semel dicta, aut alias
 „aggressurus, is qui eam patitur, potest
 „licite illi dicere, *Mentiris* &c. & sane
 „difficile videtur, quod hoc non liceat.”

III. „Licitum est desiderare alteri
 „mortem & de illa gaudere, non qua-
 „tenus illi mala, sed ut tibi bona: qui
 „imponit falsum testimonium alteri, &
 „suum honorem defendit, non peccat
 „mortaliter, ad vitandam infamiam
 „posset eum, qui honorato viro co-
 „laphum impegit, gladio statim reper-
 „cutere, vel convitiantem interficere,
 „& Pater potest occidere filiam in adul-
 „terio deprehensam, & maritus uxorem.

Censura. „Hæ propositiones sunt
 „falsæ, scandalosæ, & respective pie-
 „tati,